

توراه اور • پاراشا حיי שרה • مامار 3

לשון אדמו"ר נ"ע בעצמו

عین سخنان خود استادمان

تقديم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر و به، رب لیوی ییتسخاک

LikuteiTorah.com

پاراشای حسیدی

/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/chayei-sarah/3

1 לשון אדמו"ר [אדוננו מורנו ורבנו] נ"ע [נשמתו עדן] בעצמו

עין קلمات סרור, آموزگار و ربی ما، که روحش در عدن است.

2 עיין ע"ח [עץ חיים] שמ"ט פ"ה נמצא אלו לבושים הנז' [הנזכר] פ' ויחי אין פי' שנעשו מחדש ע"י תורה

ומצות אמנם מתבררים כו'.

بنگرید به **עץ חיים** (עץ חיים)، Sha'ar 49، فصل 5: «پس روشن می‌شود که مقصود از این پوشش‌هایی که در پارشای وایخی [از زهر (زهر)] ذکر شده‌اند، این نیست که به واسطه تورات و فرمان‌ها (מצוות, mitzvos) از نو پدید آمده باشند؛ بلکه پالوده می‌شوند»، و مانند آن.

וע' שכ"ו [שער כ"ו] ספ"א [סוף פרק א'] רק להמשיך אור לתקנם כו' דוגמת גלות השכינה כו' ומ"ש בשער

ל"ט שנר"נ [שנפש روح נשמה] מתבררים ע"י התפלות היינו בעלייתן מן הקליפות להיות מ"נ [מ"יין נוקבין]

בנוקבא דז"א

و بنگرید به Sha'ar 26، پایان فصل 1: «[تنها] برای فرود آوردن نور به منظور اصلاح آن‌هاست»، و مانند آن؛ «همچون تبعید حضور الهی (שכינה, Shechinah)»، و مانند آن. و آنچه در Sha'ar 39 نوشته شده است که **נפש** (nefesh)، **רוח** (ruach) و **נשמה** (nesamah) به واسطه نمازها پالوده می‌شوند، به صعود آن‌ها از **קליפות** (kelipos؛ پوسته‌ها) اشاره دارد تا به **מים** **נוקבין** (mayin nukvin؛ آب‌های مؤنث) در بُعد مؤنث / فرمانروایی (נוקבא, Nukva) از صفات عاطفی (ז"א / زعیر انפין, Z'eir Anpin) بدل شوند.

אבל ירידתן משם לעזה"ז בגוף החומרי לקיים תומ"צ [תורה ומצות] מעשיות ולא תפלה לבדה דרבנן היא

دוגמת גלות השכינה ואינו

اما فرود آمدن آن‌ها از آنجا به این جهان، در بدن مادی، برای به‌جا آوردن تورات و فرمان‌های عملی است، نه صرفاً برای نماز، که تکلیفی ربانی است؛ و این چیزی نیست

אלא לברר ולתקן הלבושים שלהם בעצמם ומשום הכי הוא חיוב יותר על הנפש רוח נשמה לברר ולתקן

לבושיהם שאי אפשר על ידי אחרים

جز آن‌که پوشش‌های خودشان را خود پالوده و اصلاح کنند. از همین رو، تکلیف **نפש**، **روح** و **نשמה** برای پالودن و اصلاح پوشش‌هایشان سنگین‌تر است، زیرا دیگران نمی‌توانند این کار را انجام دهند.

(משא"כ להעלות הנר"נ [הנפש רוח נשמה] מהקליפות למ"נ [למייך נוקבין] לנוקבא דז"א שנעשה ע"י אחרים) כמ"ש בגלגולים פ"א ע"ש. וכפי גודל אותה המצוה או זריזות כו' ומעלה אותה עד הנקבה העליונה כו'.

(اما بالا بردين نפש، رוח و نשמה از کليפות به صورت ميم نوكبين به سوى Nukva از Z'eir Anpin چنين نيست؛ اين كار را ديگران نيز مي توانند انجام دهند)، چنان که در Sha'ar HaGilgulim (שער הגלגולים)، فصل 1، آمده است؛ آنجا را بنگريد. «و بر حسب بزرگي آن ميتصוו، يا [آمادگي مشتاقانه]»، و مانند آن، «آن را تا مؤنث برين بالا مي برد»، و مانند آن.

וכ"כ [وكمو כן] בע"ח [בעץ חיים] של"ט [שער ל"ט] דרוש י"א סי' ז' או המצוה כו' וכ"כ [وكمو כן] בפע"ח [בפרי עץ חיים] ש"א [שער א'] פ"ו כי ע"י המצות ותפלות כו'.

و همین طور در עץ حיים، Sha'ar 39, Derush 11، بخش 7، نوشته شده است: «یا میتصוו»، و مانند آن. و همین طور در פרי עץ حיים (פרי עץ حיים)، Sha'ar 1، فصل 6، نوشته شده است: «زیرا به واسطه میتصוות و نمازها»، و مانند آن.

3 ומש"ש [ומה שכתוב שם] ובפרט מן התפלות כי הם עיקר ושרש כו' והיינו כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] ש"מ [שער

מ'] דרוש ג' שהתפלה בפנימית והמצוה בחיצוניות אע"פ [אף על פי] שיש בהן בחי' מוחין כו'

و آنچه آنجا آمده است: «و به ویژه از دعاها، زیرا آنها اصل و ریشه اند» و الی آخر، همان گونه است که در עץ حיים (עץ حיים)، Sha'ar 40, Derush 3 آمده است: دعا در بُعد درونی (פנימיות, pnimiyus) است و מצוה (mitzvah) [فرمان الهی] در بُعد بیرونی (חיצוניות, chitzoniyus)، با آن که در آنها مرتبه ای از قوای عقلانی (מוחין, mochin) هست و الی آخر.

ע"ש והלכך זיוג זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] הנעשה ע"י מ"נ [מייך נוקבין] מהמצות כמ"ש בטעמי המצות בסוף ההקדמה הוא בחיצוניות במצות מעשיות.

بنگريد آنجا. بنابراین، پیوند صفات عاطفی (ז"א / زعير انפین, Z'eir Anpin) و بُعد مؤنث / فرمانروایی (نوكبا, Nukva) که از طریق مייך نوكبين (mayin nukvin) [آب های مؤنث] برخاسته از מצוות پديد می آید، چنان که در Ta'amei HaMitzvos در پایان مقدمه آمده است، در بُعد بیرونی است و از طریق מצוות عملی تحقق می یابد.

4 ומ"ש בע"ח [בעץ حיים] של"ט [שער ל"ט] דרוש א' וב' על ידי תפלה דוקא היינו מ"ן [מייך נוקבין] עצמן

דנוקבא שנפלו לקליפות בחטא אדה"ר [آدم הראשון] ולא הנשמות שהיו כבר באדה"ר [בآدم הראשון]

و آنچه در عץ حיים (عץ حיים)، باب ۳۹ (שער, Sha'ar 39)، دروشیم ۱ و ۲ (דרושים, Derushim) آمده است که [این امر] مشخصاً به واسطه دعاست، ناظر به خود آب های مؤنث (מ"ן, mayin nukvin) بُعد مؤنث / فرمانروایی (نوكبا, Nukva) است که به سبب گناه آدم نخستین (آدم הראשון) در پوسته ها (קליפות, kelipos) افتادند، نه ارواحی که از پیش در آدم بودند،

אלא אותן שלא נכללו בו והן בחי' בי"ע שלפני החטא כמ"ש בגלגולים פ"ז [פרק ז'] אבל אותן שנכללו בו מהם ממשיכים רוב בנ"א [בני אדם] כמעט כולם כמ"ש פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] והיינו ע"י הזיוג שהוא מצות פו"ר [פריה ורביה] כמ"ש [כמה שכתוב שם] פ"ב [פרק ב'].

בלکه به آنهایی که در او گنجانده نشده بودند؛ و آنها مرتبه عالم آفرینش (ברیאה, Beriah), عالم صورت بخشی (יצירה, Yetzirah) و عالم عمل (עשיה, Asiyah) هستند، آن گونه که پیش از گناه بودند؛ چنان که در Gilgulim[Sha'ar Ha] (שער הגלגולים)، فصل ۷، آمده است. اما بیشتر مردم، تقریباً همه آنان، از میان آنهایی اند که در او گنجانده شده بودند و از آنها فرود می آیند، چنان که در فصل ۱۴ آمده است؛ و این به واسطه پیوند است، یعنی میتصوای بارور شدن و فزونی یافتن (מצוה, mitzvah)، چنان که در همان جا، فصل ۲، آمده است.

5 וע"ש אחר ס"פ ל"ה בקשר החברים שכל נשמה בעלייתה מהקליפות צ"ל לפחות מ' יום במלכות והיינו שעולה שם למ"נ [למ"יין נוקבין] ע"י מצות הזיוג

همچنین بنگرید به پس از پایان فصل 35، در «پیوند یاران»، که هر نفس، هنگام صعود از پوسته ها (קליפות, kelipos)، باید دست کم چهل روز در فرمانروایی (ملכות, Malchus) باشد؛ یعنی در آنجا به صورت آب های مؤنث (מים نוקבין, mayin nukvin) بالا می رود، از راه میتزوه پیوند زناشویی (מצות הזיוג, mitzvas haziug).

ואף מי שאינו מתכוין למצוה יוכל להמשיך חיות מלמעלה כמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] ע"פ כי לא על הלחם לבדו יחיה כו'.

و حتی کسی که [آن را] به قصد میتزوه انجام نمی دهد، می تواند نیروی حیات را از بالا به پایین جاری کند؛ چنان که در لکוטי תורה (לקוטי תורה) [از آریזال] درباره آیه «زیرا آدمی تنها به نان زنده نیست»، و غیره، نوشته شده است.

כמו שהלחם מחי' גם כשאוכל בלא ברכה כו' ע"ש. הנה תקון וברור הוא ע"י מ"ד [מ"יין דוכרין] דוקא כי בהדכר לבדו יש בו כח לברר

همان گونه که نان حتی هنگامی که کسی آن را بدون برکت می خورد، به او حیات می بخشد، و غیره؛ به آنجا بنگرید. اکنون، اصلاح و پالایش مشخصاً از راه آب های مذکر (מים دکورין, mayin dechurin) انجام می شود، زیرا تنها جانب مذکر نیروی پالایش را در خود دارد،

כמ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] **ש"א** [שער א'] **פ"ו** **וכן בירור הלבושים ע"י המצות הוא במ"ד** [במין דוכרין]
דז"א **והיינו המשכת האור דלעילא והן הם ה"ח** [ה' חסדים] **דז"א** **שכל רמ"ח מ"ע** [מצות עשה] **תלויים בהם**
כמ"ש בטעמי מצות שם.

چنانکه در **פרי עץ حיים** (**פרי عץ حיים**), Sha'ar 1, فصل 6, نوشته شده است. به همین ترتیب، پالایش پوششها از راه میتزوهها (**מצות**, mitzvot)، به واسطه آبهای مذکر صفات عاطفی (**ז"א** / **זעיר אנפין**, Z'eir Anpin) انجام می‌گیرد؛ یعنی از راه جاری شدن نور از بالا. اینها همان پنج مهر (**חסדים**, chasadim) صفات عاطفی‌اند که همه 248 فرمان ایجابی به آنها وابسته‌اند؛ چنانکه در Ta'amei HaMitzvos در همان‌جا نوشته شده است.

וע' ע"ח [عץ حיים] **שכ"ו** [שער כ"ו] (**בע"ח** [בעץ حיים] **دפוס שקלאوو שער כ"ה**) **פ"א** **ופ"ג** [وפרק ג'] **שלבושים אלו הם**
צלם **דאימא** **פנימי** **המלבیش** **לנר"נ** [لنפש روح نشמה]

و بنگرید به **عץ حיים** (**عץ حיים**), Sha'ar 26 (در چاپ Shklov از Sha'ar 25, Etz Chaim), chs. 1 and 3, که این پوششها تصویر (**צלם**, tzelem) درونی مادر (**ایمما**, Imma) هستند که نفس (**نפש**, nefesh)، روح (**רוח**, ruach) و **نشامه** (**نشמה**, neshamah) را می‌پوشاند؛

וגם המקיף הנק' חשמל נתברר ונתקן מק"נ [מקליפת נוגה] **להסמוכה לו וכמ"ש שער מ"ט ספ"ב** [סוף פרק ב']
השוב שלו נזדכך כו' ונתחבר עם החשמל הפנימי כו' ע"ש.

و نیز پوشش فراگیری که Chashmal (**حשמל**) نامیده می‌شود، از پوسته فروزان (**קליפת נוגה**, kelipas nogah) که در مجاورت آن است، پالایش و اصلاح شد؛ چنانکه در **عץ حיים**, Sha'ar 49, end of فصل 2 آمده است: «خوبی آن پالوده شد»، و غیره، «و با چشمل درونی پیوند یافت»، و غیره؛ به آنجا بنگرید.

6 **וע"ש שמ"ב פ"ד** **וזאת הבחי' נקרא חשמל שהוא צלם** **הבל** **דגרמי** **שבעור כו' ע"ש.** **وم"ש בשער כ"ו**
פ"א **שצלם** **הפנימי** **הוא** **הבל** **دגרמי**

و نیز بنگرید به **عץ حיים** (Etz Chaim)، **שער** 42، فصل 4: «و این مرتبه **حשמל** (Chashmal) نامیده می‌شود؛ یعنی **צלם** (tzelem، صورت)، **הבל** **دגרמי** (havla degarmeï، دم باقی‌مانده استخوانها) که درون پوست است» و جز اینها؛ بنگرید به همان‌جا. و آنچه در **שער** 26، فصل 1 آمده است که **צלם** درونی همان **הבל** **دגרמי** است

והוא חותם ולבוש נה"י [נצח הוד יסוד] **דאו"א** [דאבא ואימא] **כמ"ש בפ"ב** [בפרק ב'] **שם שניהם אור א' הם זה פנימי וזה מקיף כמ"ש בפ"ב** [בפרק ב'] **שם**.

و اینکه آن مُهری است و پوششی از **נצח** (Netzach، پیروزی)، **הוד** (Hod، شکوه) و **יסוד** (Yesod، بنیاد) پدر و مادر (**אבא** و **אמא**، Abba v'Imma؛ Chochmah و Binah)، چنانکه در فصل 2 همانجا آمده است؛ هر دو یک نورند: این یکی درونی و آن دیگری فراگیر، چنانکه در فصل 2 همانجا آمده است.

ועיין ש' [שער] ל"ט דרוש י"ב וזה לבוש הנק' כו' וכן כו' ולבוש זה כו' העלאת מ"נ [میין نوکבין] **כו'**

و بنگرید به **שער** 39، **דרוש** 12: «و این پوشش نامیده می‌شود» و جز اینها، «و همچنین» و جز اینها، «و این پوشش» و جز اینها، «بالا آوردن میין نوکבין (م"ن، mayin nukvin؛ آب‌های مؤنث)» و جز اینها،

גדול כו' וע' שער החשמל פ"א ונק' ק"נ [קליפת נוגה] **ונק' חשמל כו' ור"ל** [ורוצה لומר] **כמש"ש** [כמה שכתוב שם] **בס"פ כל החשמלים הוא בחי' טוב שבק"נ** [שבקליפת נוגה] **כו'**

«بزرگ» و جز اینها. و بنگرید به **سعر الحشمل**، فصل 1: «و **קליפה** (kelipah، پوسته) **نجاه** (nogah) نامیده می‌شود و Chashmal نامیده می‌شود» و جز اینها. مقصود این است که، چنانکه در پایان فصل همانجا آمده، همه Chashmalها مرتبه نیکی درون nogah kelipa هستند و جز اینها.

וע' מק"מ [مקדش מלך] בראשית (דף ק"ב סוף ע"ב) שג' חשמלים נפלו בנגה ע"י חטא אדה"ר [آدم הראשון] **וע' שער החשמל פ"א כפי کنیסת הכלים דתבונה בפנים כן בחי' האור שלה מלובש מבחוץ כו'**

و بنگرید به **مקדش مَلَك** (Mikdash Melech) بر **برאשית** (Bereshis)، صفحه 102، پایان روی ب: سه Chashmal در اثر گناه آدم به nogah افتادند. و بنگرید به **سعر الحشمل**، فصل 1: «به همان اندازه که ظرف‌های **تבונה** (Tevunah، جنبه فروتر Binah) از درون وارد می‌شوند، نور آن نیز از بیرون پوشیده می‌شود» و جز اینها؛

ע"ש שכל התקון הוא לדחות החיצוני' [החיצונים] ע"י אור הבינה מבפנים ומבחוץ (וקרוב לומר שמבפנים הוא ע"י מצות שבדבור ומבחוץ ע"י מצות מעשיות שהחיצוני' [שהחיצוניות] נק' מקיף לגבי פנימי' [פנימיות / פנימیت] כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] ספ"ג [סוף פרק ג'] גבי ח"ש).

بنگرید به همانجا؛ تمام **תיקון** (tikun، اصلاح) عبارت است از راندن نیروهای بیرونی به وسیله نور فهم (**בינה**، Binah)، از درون و از بیرون. (و شاید بتوان گفت که «از درون» به واسطه **מצות** (mitzvos، فرمان‌ها)ی گفتاری است و «از بیرون» به واسطه mitzvos عملی؛ زیرا بُعد بیرونی نسبت به بُعد درونی «فراگیر» نامیده می‌شود، چنانکه در **עץ حיים**، پایان فصل 3، درباره **ח"ש** آمده است.)

והשתא א"ש [אתי שפיר] **הא דשכר המצות הוא לבוש לנשמה מאחר שנמשך מאימא שהוא עוה"ב** [עולם הבא] **וכמו הלחם**

ו اکنون روشن می‌شود که چرا پاداش mitzvos پوششی برای نفس است: زیرا از **אימא** (Imma, جنبهٔ مادری) امتداد می‌یابد، که همان عالم آینده است. و این مانند نان است

שעליו יחי' [יחיה] האדם אף שגם בו מלובש מוצא פי הוי' אלא שבלחם ושאר מזונות נמשך מחיצוניות אימא שלמעלה מז"א הנק' אדם כמ"ש בכוונות עיוה"כ [ערב יום הכפורים].

که انسان به واسطهٔ آن زنده می‌ماند، هرچند در آن نیز «آنچه از دهان نام چهارحرفی (ה', Havayah) بیرون می‌آید» پوشیده است؛ با این تفاوت که در نان و دیگر خوراکی‌ها [نیروی حیات] از بُعد بیرونی Imma امتداد می‌یابد؛ بُعدی که بالاتر از صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) است؛ مرتبه‌ای که «آدم» نامیده می‌شود، چنان‌که در کاونوت روز پیش از یوم کیפור (עיוה"כ) آمده است.

אך באמת הלבוש אינו העוה"ב [העולם הבא] **אלא שע"ז יוכל לסבול וליהנות מאור אימא שהוא עוה"ב** [عולם הבא] **מאחר שמלובש בلبוש נה"י** [נצח הוד יסוד] **שלה (פנימי ומקיף אור פנימי למזון ומקיף ללבוש)**

اما در حقیقت، پوشش خودِ عالم آینده [نیست]؛ بلکه به واسطهٔ آن می‌توان نور ایما (אימא, Imma) [مادر] را، که عالم آینده است، تاب آورد و از آن بهره‌مند شد؛ زیرا آن نور در پوشش پیروزی (נצח, Netzach)، شکوه (הוד, Hod) و بنیاد (יסוד, Yesod) او پوشیده است (درونی و فراگیر: نور درونی برای خوراک، و نور فراگیر برای پوشش).

דכמו שהעליוני' [שהעליונים] כהמלאכים אינם יכולים לירד למטה לעוה"ז בלי לבוש תחתון כך אין התחתונים יכולים לעלות למעלה בלי לבוש עליון

زیرا همان‌طور که موجودات برتر، مانند فرشتگان، نمی‌توانند بی‌پوششی فرودین به پایین، به این دنیا، فرود آیند، موجودات فرودین نیز نمی‌توانند بی‌پوششی برین به بالا صعود کنند،

כמ"ש בזוהר פקודי (דף רכ"ט ע"א וע"ב) וכ"כ [וכמו כן] **בהדיא בויקהל (דף ר"י סע"ב [סוף עמוד ב])** **ואלמלי ההוא לבושא לא יכלי למסבל כו'**

چنان‌که در زوهار، پکودی (פקודי) (صفحه 229، دو سوی a و b) نوشته شده است، و در وایקהل (ויקהل) نیز (صفحه 210، پایان سوی b) به صراحت آمده است: «و اگر آن پوشش نبود، نمی‌توانستند [آن را] تاب آورند»، و غیره.

ומש"ה [ומשום הכי] **מי שלבושיו חסרים לפי שלא תקן כל הרע ע"י המצות צ"ל בגיהנם לתקן הרע תחלה**

و به همین دلیل، کسی که پوشش‌هایش ناقص است، زیرا با میتزووت (מצות, mitzvos) [فرمان‌ها] همه بدی را اصلاح نکرده است، باید نخست در گهینوم (גיהנם, Gehinnom) [جایگاه تطهیر پس از مرگ] باشد تا بدی را اصلاح کند.

כמ"ש בזוהר ויחי (דף רכ"ד) ובלא"ה [ובלאו הכי] א"א להיות כלל בעוה"ב [בעולם הבא] בلبוש חסר כמו שא"א למלאך לירד לעוה"ז בלי לבוש שלם.

چنان‌که در زوهار، وایحی (ויחי) (صفحة 224) نوشته شده است. زیرا در غیر این صورت، حضور در عالم آینده با پوششی ناقص به کلی ناممکن است؛ همان‌طور که فرشته نمی‌تواند بی‌پوششی کامل به این دنیا فرود آید.

ומ"ש הסבא (דף צ"ח ע"ב) ענין התלבשות בנפש וכן התלבשות הנשמה ברוח (דף צ"ט ע"ב)

و آنچه سابا (סבא, Saba) [از میشپاتیم (משפטים, Mishpatim)] (صفحة 98, سوی b) درباره قرارگرفتن در پوشش נפש (נפש, nefesh) [مرتبه جانی روح] می‌گوید، و نیز درباره قرارگرفتن نیشامه (הנשמה, neshamah) [روح برتر] در پوشش רואח (רוח, ruach) [روح حیاتی] (صفحة 99, سوی b).

היינו לירד למטה ממדרیגותם כמ"ש בזוהר הרקיע שם (דף פ"ג [דף פ"ג] ע"א) בשם הרח"ו [הרבי חיים ויטאל] ז"ל [זכرونנו לברכה / זכرونנו לברכה]. והנה געה"ע [גן עדן העליון] הוא מבריאها.

یعنی برای فرودآمدن به مرتبه‌ای پایین‌تر از مراتب خود، چنان‌که در زوهار هَراکِیا (זהר הרקיע) در همان‌جا (صفحة 83, سوی a) به‌نام ربی حاییم ویتال (רבי חיים ויטאל)، که یادش گرامی باد، نوشته شده است. و گان عدن برین (גן עדן, Gan Eden) [باغ عدن] از عالم آفرینش (ברیאה, Beriah) است.

וא"ש [واتי שפיר] הא דתנן יפה שעה א' כו' מפני שהזיוג זו"נ [זעיר אנפין ونוקבא] הוא באצי' והמצות ממשיכות מ"ד [מ"ד דוכרין] דאצי' ושרשן ממ"ס [ממוחא סתימאה] דא"א המאיר י"ג חיורתא דגלגלתא שרש תרי"ג מצות

و [بدین‌ترتیب] آنچه در [میشنا (משנה)] آموختیم، به‌خوبی روشن می‌شود: «یک ساعت بهتر است»، و غیره. زیرا پیوند صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) و بُعد مؤنث / فرمانروایی (نوکبا, Nukva) در عالم صدور (אצילות, Atzilus) است، و میتزووت آب‌های مذکر (מ"ד, mayin dechurin) عالم صدور را به پایین می‌کشند؛ ریشه آن‌ها از مغز نهان (מו"ס, mocha stima'ah) آریخ آنپین (א"א, Arich Anpin) [«چهره دراز»] است؛ این مغز به سیزده «سپیدی» گُلگالتا (גלגלתא, Gulgalta) [جمجمه] نور می‌بخشد؛ این سیزده «سپیدی» ریشه 613 میتزووت‌اند.

ואף מי שאין לו אלא נפש דעשי' [דעשיה] ה"ז [הרי זה] מעלה מ"ן [מיין נוקבין] למל' דיצי' [דיצירה] במצותיו ושם הרוחות של

و حتی کسی که تنها یک **נפש** (nefesh [نفس]) از عالم عمل (**עשיה**, Asiyah) دارد، به واسطه **מצותיו** (mitzvos [فرمان‌های دینی او])، **מים** **نوکבין** (mayin nukvin [پیشکش برآمده از پایین]) را به فرمانروایی (**ملכות**, Malchus) عالم صورت‌بخشی (**יצירה**, Yetzirah) بالا می‌برد؛ و در آنجا **רוחות** (ruchos [ارواح مرتبه روح])

הצדיקים מעלים המ"ן [המיין نוקבין] שלו ושלهم עד מל' דבריאها ושם הנשמות של כל הצדיקים מעלים כל המ"ן [המיין نוקבין] עד מל' דאצי' כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] של"ט [שער ל"ט] דרוש י"א פ"ז [פרק ז'].

צדיקים (tzaddikim [صالحان])، مایین نوکوبین او و مایین نوکوبین خودشان را تا **ملכות** عالم آفرینش (**ברیאה**, Beriah) بالا می‌برند؛ و در آنجا **نشמות** (neshamos [جان‌ها]) همه **צדיקים**، همه مایین نوکوبین را تا **ملכות** عالم صدور (**אצילות**, Atzilus) بالا می‌برند؛ چنان‌که در **עץ حיים** (Etz Chaim), Sha'ar 39, Derush 11, فصل 7 آمده است.

כי אין שום בירור אלא באצי' כי היא בחי' חכמה דכללות ובחכמה אתברירו והבירור הוא ע"י זיווג ואין זיווג להוליד נשמות בבי"ע כמ"ש בשער מ"ד פ"ד ופ"ה.

زیرا هیچ پالایشی جز در عالم صدور (**אצילות**) انجام نمی‌گیرد، چون آن مرتبه حکمت (**חכמה**, Chochmah) کلیت است و «به واسطه حکمت پالایش می‌شوند»؛ و پالایش از راه پیوند صورت می‌گیرد، و پیوندی برای به وجود آوردن جان‌ها در عالم آفرینش (**بریאה**)، عالم صورت‌بخشی (**יצירה**) و عالم عمل (**عשיה**) وجود ندارد، چنان‌که در Sha'ar 44, chs. 4 and 5 آمده است.

7 **ואף שממצות מעשיות לא נעשה לבוש אלא לנפש דעשי' [דעשיה] מ"מ הזיווג הוא באצי' כי לכן יורדים בחול כלים דזו"ן [דזעיר אנפין ونוקבא] דאצי' בזו"ן [בזעיר אנפין ونוקבא] דבי"ע כדי לברר בירורים למטה כל ו' ימי המעשה**

و هرچند از فرمان‌های عملی (**מצות**, mitzvos) تنها برای جان (**نפש**, nefesh) عالم عمل (**عשיה**, Asiyah) پوششی ساخته می‌شود، با این همه پیوند در عالم صدور (**אצילות**, Atzilus) است. از این روست که در روزهای عادی، ظرف‌های صفات عاطفی (**ז"א / زعیر انפین**, Z'eir Anpin) و بُعد مؤنث / فرمانروایی (**نوکبا**, Nukva) عالم صدور به صفات عاطفی و بُعد مؤنث / فرمانروایی عوالم آفرینش (**بریאה**, Beriah)، صورت‌بخشی (**יצירה**, Yetzirah) و عمل فرود می‌آیند؛ تا در همه شش روز کار، پالایش‌هایی را در پایین انجام دهند.

(יורדת כלי ז"נ [זעיר אנפין ונוקבא] דאצי' לעשי' [לעשיה] הוא ליתן כח לנפש דעשי' [דעשיה] להעלות

מהקליפות כמ"ש אשר שלט האדם באדם כו' רק שבסיוע התחתונים במצות שהיא אלקות שבנוגה

(פרودآمدן ظرفهای صفات عاطفی و بُعد مؤنث / فرمانروایی عالم صدور به عالم عمل برای آن است که به جان عالم عمل نیرو دهند تا [جرقه‌ها] را از پوسته‌ها (קליפות, kelipos) بالا آورد؛ چنان‌که نوشته شده است: «هنگامی که انسان بر انسان فرمان می‌راند» و جز آن؛ باین حال، این کار با یاری موجودات فرودین از راه میتزوا انجام می‌گیرد، میتزوا که همان الوهیت نهفته در نُوگا (נוגה, nogah; روشنایی) است،

وזה עולה שלא ע"י נר"נ [נפש روح נשמה] דאדם אלא ע"י בחי' אצי' ממש שבבי"ע מעלים עד נוקבא דאצי' העליון ולכן ירדה אצי' בבי"ע בימי החול וגם ליתן כח לנר"נ [לנפש روح נשמה] דאדם להעלות מקליפות) כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] ש"א [שער א'] פ"י [פרק י' / פרשה י'].

و این بالا رفتن نه از راه نفس، روح (רוח, ruach) و جان (نשמה, neshamah) انسان انجام می‌گیرد، بلکه از راه خود مرتبه عالم صدور درون عوالم آفرینش، صورت‌بخشی و عمل است؛ [که] آن را تا بُعد مؤنث عالم صدور برتر بالا می‌برند. از این رو عالم صدور در روزهای عادی به عوالم آفرینش، صورت‌بخشی و عمل فرود آمد؛ و نیز تا به نفس، روح و جان انسان نیرو دهد که [جرقه‌ها] را از پوسته‌ها بالا آورد، چنان‌که در ایتس حاییم (עץ חיים), Sha'ar 1, فصل 10، نوشته شده است.

ובשבת צ"ע [צריך עיון] בעליות העולמות (ואפשר דר"ל [דרוצה לומר] בבריאה יורדין יעקב ורחל בחול) ואפי' [ואפילו] אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה נמשך שם

و درباره شبّات (שבת, Shabbos)، با صعود عوالم، این نکته نیازمند بررسی است (و شاید مراد آن باشد که در عالم آفرینش، یعقوب (יעקב, Yaakov) و راحیل (רחל, Rachel) در روزهای عادی فرود می‌آیند)؛ و حتی نور بی‌پایان (אור אין סוף, Or Ein Sof)، مبارک باد او، نیز به آنجا فرود آورده می‌شود،

כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שמ"ז פ"ג [פרק ג'] ע"ש (ובגלגולים פ"ב [פרק ב'] שבחי' נפש דאצי' שבעשי' [شבעשיה] גדולה לאין קץ מנשמה דבריאה שבבריאה)

چنان‌که در ایتس حاییم, Sha'ar 47, فصل 3، نوشته شده است؛ به آنجا بنگرید. (و نیز در Sha'ar HaGilgulim, فصل 2، که مرتبه نفس عالم صدور در عالم عمل، بی‌نهایت برتر از جان (نשמה, neshamah) عالم آفرینش در خود عالم آفرینش است.)

וכן מ"ש דציצית ביצירה ותפלין ש"י [של יד] בבריאה היינו שהתקון נעשה לדחות החצונים מג"ת [מג' תחתונות] דיצי' [דיצירה] וג"ת [וג' תחתונות] דבריאה ע"י המשכת האור דאצי'

و نیز آنچه نوشته شده است که صیصیت (ציצית, tzitzis) در عالم صورت بخشی است و تفילین دست (תפלין, tefillin) در عالم آفرینش، یعنی اصلاح از راه فرودآوردن نور عالم صدور انجام می‌گیرد تا نیروهای بیرونی را از سه [مرتبه فرودین از مراتب تجلی (سפירות, Sefiros)] عالم صورت بخشی و سه [مرتبه فرودین از مراتب تجلی] عالم آفرینش براند؛

و כמו שבק"ש [שבקריאת שמע] נעשה זיוג או"א [אבא ואימא] דאצי' ونמשך בבריאה ולכך היא בישיבה משא"כ בתפלת י"ח ותדע מנט"י [מנטילת ידים] שמתקנים ג"ת [ג' תחתונות] דעשי' [דעשיה] אף שהידים הם חג"ת [חסד גבורה תפארת]

همان‌گونه که در شماع (שמע, Shema)، پیوند پدر و مادر (אבא ואימא, Abba v'Imma) عالم صدور پدید می‌آید و به عالم آفرینش امتداد می‌یابد، و از این رو آن را در حالت نشسته [می‌خوانند]؛ برخلاف دعای هجده [برکت]. و می‌توان این را از شست‌وشوی دست‌ها دریافت: این کار سه [مرتبه فرودین از مراتب تجلی] عالم عمل را اصلاح می‌کند، با آنکه دست‌ها مهر (חסד, Chesed)، قید و سخت‌گیری (גבורה, Gevurah) و زیبایی و هماهنگی (תפארת, Tiferes) هستند.

וכן הציצית להתעטף הראש עד החזה ותפלין ש"י [של יד] היא בחי' מוחין מקיפים וכולם מתקנים ג"ת [ג' תחתונות] לבד דבי"ע

و نیز صیصیت، [که] برای پوشاندن خود از سر تا سینه است، و تفילین دست، که مرتبه قوای عقلانی فراگیر (מוחין, mochin) است؛ همه آن‌ها فقط سه [مرتبه فرودین از مراتب تجلی] عوالم آفرینش، صورت بخشی و عمل را اصلاح می‌کنند.

ואף שהם מצות מעשיות מ"מ ממשיכים מבחי' עשי' [עשיה] שבאצי' שהיא חיצוניות כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] ש"מ [שער מ'] דרוש ב' וציצי' קטן הוא בחי' עבור של חיצוניות והטלית יניקה ותש"י [ותפלין של יד] מוחין דגדלות.

و با آنکه این‌ها فرمان‌های عملی (מצות, mitzvos) هستند، با این‌همه از مرتبه عالم عمل (עשיה, Asiyah) در عالم صدور (אצילות, Atzilus)—که بُعد بیرونی (חיצוניות, chitzoniyus) است—به پایین می‌کشند، چنان‌که در **עץ حיים [עץ حיים]**، Sha'ar 40, Derush 2 آمده است. جامه کوچک ریش‌دار (ציצי', tzitzis) مرتبه جنینی (עבור, ibbur) در بُعد بیرونی است؛ جامه نماز (טלית, tallis) مرحله شیرخوارگی (יניקה, yenikah) است؛ و تفילین دست (תש"י, tefillin shel yad) قوای عقلانی (מוחין, mochin) در مرحله بلوغ (גדלות, gadlus) است.

8 ועוד תדע מכוונות השמות בברכו' המצו' [המצות / המצוה] שהן בת"ת [בתפארת] דאצי' ולא דבי"ע וכן במקרא שהוא בעשי' [בעשיה] והכוונ' הוא בג' שמות ת"ת [תפארת] דז"א דאצי'. ולתורה ולנביאים בנ"ה [בנצח הוד] דז"א דאצי'. ולכתובים ליסוד דז"א דאצי' ולמשנה שהיא ביצי' [ביצירה].

و افزون بر این، می‌توان [این را] از تأملات مربوط به نام‌های الهی در برکت‌های فرمان‌ها (מצוות, mitzvos) دانست؛ این تأملات (כוונות, kavanos) در زیبایی و هماهنگی (תפארת, Tiferes) عالم صدور (אצילות, Atzilus) است، نه در عالم آفرینش (בריאה, Beriah)، عالم صورت‌بخشی (יצירה, Yetzirah) و عالم عمل (עשיה, Asiyah). همچنین در مورد کتاب مقدس که در عالم عمل است، قصد (כוונה) به سه نام زیبایی و هماهنگی صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) در عالم صدور مربوط می‌شود. برای تورات و پیامبران، در پیروزی (נצח, Netzach) و شکوه (הוד, Hod) صفات عاطفی در عالم صدور؛ و برای مکتوبات، در بنیاد (יסוד, Yesod) صفات عاطفی در عالم صدور. و برای میشنا (משנה, Mishnah)، که در عالم صورت‌بخشی است،

9 והכוונ' [והכוונה] היא בשמות דכלי' אמצעי' דו"ק [דשש קצוות] דנוק' [דנוקבא] דז"א דאצי' ולתלמוד הכונה בשמות דכלים חיצוני' דו"ק [דשש קצוות] דנוק' [דנוקבא] דז"א דאצי' אף שהתלמוד בבריאה.

قصد (הכונה, kavanah) در نام‌های ظرف‌های میانی شش انتهای بُعد مؤنث / فرمانروایی (נוקבא, Nukva) صفات عاطفی (ז"א / זעיר אנפין, Z'eir Anpin) در عالم صدور (אצילות, Atzilus) است؛ و در تلمود، הכונה در نام‌های ظرف‌های بیرونی شش انتهای بُعد مؤنث / فرمانروایی صفات عاطفی در عالم صدور است، هرچند تلمود در عالم آفرینش (בריאה, Beriah) است.

והטעם מובן מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים] דאיך אפשר דתושב"כ [דתורה שבכתב] בעשי' [בעשיה] למטה משבע"פ [משבעל פה] אלא כולם הם באצי' רק שהמקרא יורדת עד העשי' [העשיה] ומתלבשת שם.

و علت آن از آنچه در پری عتس چاییم (פרי עץ חיים) نوشته شده، روشن می‌شود: چگونه ممکن است تورات مکتوب در عالم عمل (עשיה, Asiyah)، پایین‌تر از تورات شفاهی باشد؟ بلکه همه آنها در اצילות هستند؛ تنها متنی کتاب تا عالم عمل فرود می‌آید و در آنجا در پوشش قرار می‌گیرد.

10 והמשנה עד היצי' [היצירה] לבדה. והתלמוד עד הבריאה לבדה. והקבלה עד האצי' לבדה בלי לבוש. דהיינו למי שידוע להפשיטה מלבושיה עד בחי' אצי' א"נ [אי נמי] היא בחי' אצי' ממש שבעשי' [שבעשיה].

و میشنا (משנה, Mishnah) فقط تا عالم صورت بخشی (יצירה, Yetzirah) [فرد می آید]، و تلمود (תלמוד, Talmud) فقط تا عالم آفرینش (ברیאה, Beriah)، و قبلا (קבלה, Kabbalah) فقط تا عالم صدور (אצילות, Atzilus)، بی هیچ پوششی. یعنی برای کسی که می داند چگونه آن را از پوشش هایش برکند تا به مرتبه اצילות؛ یا به تعبیری دیگر، خود مرتبه اצילות درون عשיה است.

אך מאחר כי הכוונה בשם מ"ה [שם מ"ה] שהוא שם כלי פנימי דת"ת [דתפארת] דז"א דאצי' והם אינם מלובשים בעשי' [בעשיה] כלל מכלל שהן באצי' העליון ממש רק שהמקרא מלובשת בעשי' [בעשיה] וקבלה אינה מלובשת כלל.

اما از آنجا که قصد (כוונה, kavanah) در نام م"ה (Mah) است، که نام ظرفی درونی زیبایی و هماهنگی (תפארת, Tiferes) صفات عاطفی (ז"א / زعیر انפین, Z'eir Anpin) اצילות است، و اینها اصلاً در عשיה پوشیده نیستند، نتیجه آن است که در خود اצילות برتر قرار دارند؛ فقط تورات مکتوب در عשיה پوشیده است، و قبلا اصلاً پوشیده نیست.

11 וכן המשנה והתלמוד הם באצי' העליון ומלובשים בבריאה ויצי' [ויצירה] עליונה כי האדם כלול מכל העולמות ואף שהכוונה בעסק התורה היא בבריאה והתורה עצמה ביצי' [ביצירה]

و نیز میشنا (משנה, Mishnah) و تلمود (תלמוד, Talmud) در عالم صدور (אצילות, Atzilus) برتر هستند و در عالم آفرینش (ברیאה, Beriah) و عالم صورت بخشی (יצירה, Yetzirah) برتر پوشیده اند؛ زیرا انسان همه عوالم را دربرمی گیرد. و با آن که نیت (כוונה, kavanah) در اشتغال به تورات در عالم آفرینش است و خود تورات در عالم صورت بخشی،

וכן המצוה בלי כוונה בעשי' [בעשיה] מ"מ התלמוד עצמו הוא ביצי' [ביצירה] שהוא בחי' روح שבבריאה והמשנה עצמה בלי כוונה ביצי' [ביצירה] שביצירה והכוונה נשמה לשתייהן כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער מ"ט פ"ה.

و نیز یک فرمان الهی (מצוה, mitzvah) بدون نیت در عالم عمل (עשיה, Asiyah)، با این همه خود تلمود در عالم صورت بخشی است، که مرتبه روح (רוח, ruach) در عالم آفرینش است؛ و خود میشنا، بدون نیت، در عالم صورت بخشی عالم صورت بخشی است؛ و نیت برای هر دوی آنها همچون روح برتر (נשמה, neshamah) است، چنان که در עץ حיים [עץ حיים]، سער ۴۹، فصل ۵ نوشته شده است.

ע"ש היטב הדק דמוכח התם ג"כ כמ"ש שהתלמוד היא בריאה עליונה אלא דהיינו דוקא כל מי שנשמתו בבריא' [בבריא / בבריא] אבל לנפש דעשי' [דעשיה] אפשר היא בריאה ממז' שבעשי' [שבעשיה] וצ"ע [וצריך עיון].

با بررسی دقیق آنجا، زیرا از آنجا نیز آشکار می‌شود که تلمود در عالم آفرینش برتر است، چنان‌که [من] نوشته‌ام؛ جز آن‌که این [حکم] مشخصاً درباره هر کسی صدق می‌کند که روحش در عالم آفرینش است، اما درباره جانی (נפש, nefesh) از عالم عمل، ممکن است [تلمود] خود عالم آفرینش در عالم عمل باشد. این جای تأمل دارد.

אך זה אינו שאין לחלק בין נפש לנשמה אלא בכוונה שהנשמה כוונתה עולה למעלה יותר אבל לא בלימוד הפשוט עצמו בפשט התלמוד לבד:

اما چنین نیست؛ زیرا نمی‌توان میان **נפש** و **נשמה** تفاوتی گذاشت، مگر در نیت؛ نیت **נשמה** بالاتر می‌رود، اما نه در خود مطالعه ساده، در معنای ظاهری تلمود به‌تنهایی.

دربارهٔ این نسخه

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

ترجمه و شرح انگلیسی: با کمک هوش مصنوعی (openai/gpt-6-luna-pro:batch) برای likuteitorah.com تهیه شده و با متن عبری و سفاریا مقابله شده است؛ هنوز ویراستار انسانی آن را بازبینی نکرده است. لطفاً هر مطلب مهمی را با متن عبری مقابله کنید.

ربه خواست که ماماریم پارشای آن هفته، «پارشای حسیدی»، در همان هفته و در طول هفت روز آن آموخته شوند (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309 /parsha). چرا آن را بیاموزیم و برکات ربه: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-

پروژه‌ای رایگان و غیرتجاری؛ هیچ‌چیز در اینجا فروخته نمی‌شود. وابسته به Kehot, Sefaria یا کتابخانهٔ لوباوویچ نیست. © likuteitorah.com

از likuteitorah.com/fa/torah-ohr/chayei-sarah/3/

تقدیم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی بیتسخاک